

NLbe, Nederlands instituut voor zijnsontwikkeling

Adres: Berberisweg 66, 3053 PJ Rotterdam

Telefoon: 06-20 51 31 90

E-mail: post@nlbe.nl

Website: www.nlbe.nl

Weblog: <http://kwantumsprong.blogspot.nl/>

Boek: '[Zijn, de ideale wereld](#)'

Oprichter: Cor Bijl

Grondslag en uitgangspunten/ontdekkingen van NLbe

Grondslag van NLbe

Inleiding.

Het universum bestaat uit twee aspecten, het materie en het geest aspect. Het materie-aspect is het deel- of dualiteit-aspect waarin zich ruimte en tijd en oorzaak en gevolg bevinden. Het geest-aspect is het geheel- of singulariteit-aspect waarin zich ruimte- en tijdsloosheid (hier en nu) en eenheid, de ogenblikkelijke samenhang van alles met alles, bevindt.

Zodra we op aarde komen, zijn we automatisch de gevangene van het materie-aspect en dus afgescheiden van het geest-aspect (de val uit het Paradijs). Vandaar onze niet aflatende zoektocht naar heelheid, naar vervuldheid, naar ons diepste ideaal: ons verlicht/volmaakt/echt zijn of kortweg ons Zijn. Die bewustzijnsstaat van afgescheidenheid is het welbekende ego. Het ego is dus niet, zoals over het algemeen wordt verondersteld, een manier van doen, maar de staat van zijn waarin we ons bevinden zodra we op aarde komen. Tegelijk met onze komst op aarde zijn we voorzien van bewustzijn, onze innerlijke waarnemer, genaamd ons Ware Zelf. Het doel ervan is ons in staat te stellen ons bewust te zijn van onze afgescheidenheid, dus van ons ego en de aard ervan. En zodoende ons te bevrijden ervan en daarmee het Zijn te realiseren. Deze mogelijkheid in combinatie met onze evolutionaire drang het Zijn (een betere wereld) te realiseren en het door NLbe empirisch vastgestelde feit (zie boek) dat het leven op niets anders uit is dan dat, is het duidelijk dat het universum en de evolutie ervan gecreëerd is om het Zijn te realiseren en er dus niet aan te ontkomen valt.

We hebben bewustzijn om bewust te kunnen zijn van onze afgescheidenheid, ons ego, en ons te kunnen bevrijden daarvan.

Tot op heden hebben we het Zijn niet gerealiseerd. De reden daarvan is dat ons ego als gevolg van de gevangenschap van de materie ervan ons gevangen houdt in de illusie dat het Zijn een vorm, een staat van hebben, en derhalve via oorzaak en gevolg maakbaar is. Dat is er de oorzaak van dat we het welbekende maakbaarheidsidee als grondslag van ontwikkeling en probleemoplossing hanteren. Die non-realiserende van het Zijn zou geen probleem zijn, ware het niet dat het ego dualistisch is en ons derhalve in een alleen maar te verliezen oftewel zelfdestructief (apocalyptisch) gevecht met onszelf, met onze gevoelens, houdt en nu de climax daarvan wordt bereikt. Dit in de vorm van de bedreiging van ons voortbestaan, als gevolg van de opwarming van de aarde. Dit maakt duidelijk dat het universum, het leven zelf, het Zijn realiseert via confrontatie, via crisis, en dat dit zodanig kan toenemen dat de realisatie van het Zijn onontkoombaar is.

Het ego is de oorzaak van onze crises en de realisatie van het Zijn de oplossing ervan.

Hoe realiseren we het Zijn, waaruit bestaat zijnsontwikkeling?

Vanuit ons Ware Zelf, ons bewustzijn, kunnen we ons bewust zijn van ons ego en waaruit die bestaat. Dit betekent dat ons ego is wat we hebben en ons Ware Zelf wie/wat we zijn. Het Zijn is derhalve het één zijn met ons Ware zelf. Om dat te realiseren moeten we ons bevrijden van ons ego. Daartoe moeten we weten waaruit die bestaat en wat die met ons doet. Waar we ons van bewust kunnen zijn betreffende onszelf, dus van wat we aan innerlijke (geestelijke) vorm hebben, zijn onze gedachten en gevoelens. Bovendien kunnen we ervan bewust zijn dat gevoelens een in gedachten gevatte wil hebben. Zo weten we dat bijvoorbeeld angst een wil heeft, want anders zouden we niet kunnen zeggen: luister niet naar je angst. De gedachten die we hebben zijn derhalve de gedachten die de wil van onze gevoelens produceert. Dankzij deze gedachten weten we wat we willen en is deze ego-wil aan te duiden als onze kenbare wil. Een wil die het ego uit overlevingsdrang in stand wil houden en derhalve onder andere aanzet tot het willen weten wat die wil.

Om het Zijn te realiseren moet het ego letterlijk sterven. Om te weten hoe dat geschiedt dienen we te beseffen dat we voor wat betreft onze gevoelens twee keuzes hebben. We kunnen ze onderdrukken of toelaten. Als gevolg van onze gevangenschap van de materie onderdrukken we ze automatisch. Dat is de reden waarom we het Zijn tot op heden niet gerealiseerd hebben. We moeten onze gevoelens dus toelaten om het Zijn te realiseren. Eigenlijk weten we dat al, want we weten dat het toelaten van gevoelens ons ervan bevrijdt. Een bevrijding die al enigszins geschiedt zodra we erover praten. Dat betekent dat het realiseren van het Zijn qua systeem oneindig eenvoudig is. Het is echter ook het moeilijkste wat er is. Want wat we als gevolg van het noodzakelijk sterven van het ego moeten toelaten is doodsangst, de uiterst slimme en krachtige basiskracht die ons ego in stand houdt. Daaruit kunnen we afleiden dat het toelaten van doodsangst en daarmee van alle gevoelens die daarop gebaseerd zijn zoals begeerte, machteloosheid, onzekerheid, miskenningspijn, angst, enz. ons bevrijdt van ons ego. Uit de ervaring van NL*be* blijkt het leven zelf dat voor ons te dirigeren. Want dat blijkt op niets anders uit dan het Zijn (het één zijn met het leven) en dat te doen door ons, onvermijdelijk dus of we dat nu willen of niet, precies op het goede moment en in de goede volgorde te confronteren met onze gevoelens en daarmee de mogelijkheid geeft er zijnsontwikkeling op toe te passen. Hebben we eenmaal het Zijn gerealiseerd dan is het niet langer nodig voor het leven ons te confronteren en is onze individuele werkelijkheid harmonieus.

Onze geraaktheid, ons gevoel, onze pijn, is DÉ KANS ons Zijn te realiseren.

Zijnsontwikkeling is oneindig eenvoudig en het moeilijkste wat er is.

Zijnsontwikkeling is het door het leven zelf gedirigeerde en dus de enige Weg naar het Zijn.

Hebben we het Zijn gerealiseerd dan is het niet langer nodig voor het leven ons te confronteren.

Maar de overlevingsdrang van ons ego verzet zich tegen het toelaten van onze gevoelens. Dat is de reden waarom we, mede ingegeven door het ego-eigen maakbaarheidsidee en de druk van de waarheid in pacht hebbende instituties die op dat idee gebaseerd zijn, de ego-handhavers, onze gevoelens willen onderdrukken, elimineren, veranderen, enz. En waarom we met behulp van allerlei middelen, methoden en gedragsbepalende levensovertuigingen willen vluchten voor onze gevoelens. Tot op heden is het ego daar succesvol in. Maar dat moet en kan nu veranderen. Want de realisatie van het Zijn is in deze tijd noodzakelijker en gemakkelijker dan ooit. Het is noodzakelijker dan ooit omdat ons ego ons voortbestaan bedreigt. En het is gemakkelijker dan ooit omdat we op onszelf worden teruggeworpen en daardoor onszelf willen zijn en op zoek zijn naar ons Zijn (wie we echt zijn). Dit als gevolg van de voortgaande teloorgang van het maakbaarheidsidee en de daaruit voortkomende politieke druk tot zelfredzaamheid. Alsmede als gevolg van de individualisering en de globalisering (confrontatie met het Zijn-eigen deelzijn en geheelzijn), de digitalisering van onze wil (geen analogie tussen ja en nee, onze ware/zekere wil) en het paradoxale resultaat van onze wil (het bereiken van het tegenovergestelde van wat we willen). Deze situatie kan worden aangemerkt als de noodzaak en de mogelijkheid tot het maken van een evolutionaire kwantumsprong die kan worden aangeduid als de kwantumsprong van ego naar Zijn, van gevangenschap van de materie naar het vrij zijn erin.

Het realiseren van het Zijn is nu noodzakelijker en gemakkelijker dan ooit.

In de samenleving voltrekt zich nu de evolutionaire kwantumsprong van ego naar Zijn.

Het probleem.

Het probleem is echter dat als gevolg van de overlevingskracht van ons ego het Zijn en de ontwikkeling ervan ons grootste taboe is en dus ontbreekt in de samenleving. Reden waarom NL*be* pleit voor de opzet van een door de overheid geïnitieerd nationaal instituut ter informering van de samenleving over de inhoud, de ontwikkeling en het belang van het Zijn, en ter begeleiding bij zijnsontwikkeling.

Zijnsontwikkeling is het grootste taboe van de mens en ontbreekt derhalve in de samenleving ondanks het feit dat het ook het gevaarlijkste taboe is en dat het Zijn het diepste ideaal van de mens is.

Wat is de inhoud van het Zijn?

Zoals gezegd, is het Zijn de staat waarin we onze afgescheidenheid van het Al, het leven zelf, ons Ware Zelf, God, hebben opgeheven en we ons daardoor ervaren als verlicht, volmaakt, echt. Dat betekent dat we vanuit eenheid oftewel vanuit onvoorwaardelijke harmonie, het volmaakte vervuld zijn, in het leven staan. En dat we niet langer gestuurd worden door de oneindig complexe ego-eigen dualiteit zoals tussen goed en kwaad en de bijbehorende wilsbepalende dogma's, maar door de onkenbare maar wel ervaarbare Wil van ons Ware Zelf, het Al, God en ook wel wordt aangeduid als de 'Flow'. Een Wil die er altijd is, het Goede doet en daardoor het leven oneindig eenvoudig maakt en bestaat uit de impuls tot manifestatie in het hier en nu oftewel uit dat wat vanzelf gebeurt. Precies zoals de natuur functioneert, maar dan bewust.

In het Zijn is het leven oneindig eenvoudig.

Uitgangspunten/ontdekkingen van NLbe

De hiervoor beschreven grondslag is gebaseerd op de volgende ontdekkingen van NLbe.

Meer daarover is te vinden in het boek '[Zijn, de ideale wereld](#)'. In dit boek is de zevenjarige met innerlijke hulp afgelegde weg naar het Zijn van Cor Bijl alsmede het verschil tussen ego en Zijn en het belang van het Zijn voor de samenleving beschreven.

1. De wetenschap reikt ons aan dat het universum uit twee aspecten bestaat, te weten:
 - a. Het materie-aspect.
Dit aspect kan ook worden aangeduid als het deel- of dualiteit-aspect. In dit aspect bevinden zich ruimte en tijd en oorzaak en gevolg (de natuurwetten).
 - b. Het geest-aspect.
Dit aspect kan ook worden aangeduid als het Geheel- of singulariteit-aspect. In dit aspect bevinden zich ruimte- en tijdloosheid (het hier en nu) en alles-hang-met-alles-samen (de eenheid, geen geldigheid van natuurwetten).
Dit aspect kan ook worden aangeduid als God, Allah, e.d.
2. Via innerlijke waarneming weten we dat deze twee aspecten zich manifesteren in:
 - a. Voor wat betreft het materie-aspect in: Onze gevoelens en de in gedachten gevatte en dus kenbare wil ervan (gevoelens hebben een wil want anders zouden we bijvoorbeeld niet kunnen zeggen: Luister niet naar je angst).
 - b. Voor wat betreft het geest-aspect in: Onze Ware Zelf als zijnde ons bewustzijn, onze waarnemer van onze gedachten en gevoelens.
3. Zodra we op aarde oftewel in het materie-aspect komen zijn we er automatisch de gevangene van en zijn we dus afgescheiden van het geest-aspect (de val uit het Paradijs). Die bewustzijnsstaat van gevangenschap en bijgevolg van afgescheidenheid is ons ego. Het is de reden waarom we al sinds het begin van ons bestaan naar ons diepste ideaal van heilheid, volmaaktheid, echtheid of kortweg het Zijn streven.
4. Het Zijn is de bewustzijnsstaat van één zijn met het geest-, geheel-, singulariteit-aspect dat zich bevindt in het bewustzijn, de innerlijke waarnemer (van gedachten en gevoelens) genaamd het Ware Zelf. Dat Ware Zelf heeft een eigen Wil, te weten de niet te kennen maar wel te ervaren wil van het Geheel, het leven zelf, God. Die Wil bestaat uit de impuls tot manifestatie in het hier en u oftewel uit dat wat vanzelf gebeurt. Het Zijn is derhalve het één zijn met oftewel in nonintentionele overgave zijn aan het Ware Zelf en de Wil ervan. Die Wil is de zogenaamde vrije wil ondanks het feit dat die bepaald wordt door het onbeheersbare Geheel (God). Die Wil is vrij omdat het Zijn de staat van volmaakte innerlijke vrijheid is en volmaakt is omdat het ook de staat van volmaakte verantwoordelijkheid is. Dit laatste vanwege het feit dat het Zijn het één zijn met het Geheel en de Wil ervan is.
5. Dankzij ons Ware Zelf, ons bewustzijn, kunnen we ons bewust zijn van ons ego, dus waaruit die bestaat en wat die met ons doet. We hebben dus bewustzijn gekregen om ons te kunnen bevrijden van ons ego, onze afgescheidenheid van het leven. En zodoende het Zijn, het één zijn met het leven, te realiseren.

Om het Zijn te realiseren moet het ego letterlijk sterven (de donkere nacht van de ziel). Het ego overleeft doordat de wil ervan op niets anders uit is dan het onderdrukken van de gevoelens waaruit het bestaat. Dat betekent dat het ego sterft door die gevoelens toe te laten. Vanwege het letterlijk moeten sterven van het ego is het toelaten van doodsangst de sleutel daartoe. Die doodsangst is de basis van alle andere gevoelens zoals machteloosheid, onzekerheid, wantrouwen, angst voor allerlei zaken, miskenningspijn, schuldgevoel, enz. Via het toelaten en daarmee los/vrij komen van deze veelal regelmatig in het leven optredende gevoelens wordt uiteindelijk de doodsangst bereikt die het ego in stand houdt en sterft het ego door het toelaten daarvan. Het ego is buitengewoon krachtig en slim in het tegengaan van het toelaten van gevoelens. Zo krachtig en slim dat het tot op heden overleeft. Het is dus van groot belang de wil van het ego te herkennen en te negeren. Dit toelaten van gevoelens bevrijdt van de wil ervan, de ego-wil, en leidt tot innerlijke vrijheid, het volmaakt vrij zijn oftewel het Zijn. In dat proces van bevrijding komt het innerlijk (goddelijk) Licht van het Ware Zelf naderbij (schijnt door) totdat het in volle omvang verschijnt. Dat Licht moet toegelaten worden om het één zijn met het Ware Zelf en de Wil ervan oftewel het Zijn te realiseren.

6. Het leven zelf is op niets anders uit dan het opheffen van onze afgescheidenheid ervan. Het doet dat door ons, hoezeer ons ego zich daar ook tegen verzet, op precies het juiste moment en in de juiste volgorde te confronteren met de ervaring van de dualiteit, dus met onze gevoelens. Het ervaren van gevoelens, hoe pijnlijk ook, is derhalve dé kans het Zijn te realiseren. Laten we onze gevoelens toe, dan helpt het leven met het toelaten ervan via droomachtige ervaringen die inzicht geven in de bedoeling van de ervaren gevoelens voor het realiseren van het Zijn. Dat inzicht is, in tegenstelling tot een al dan niet wetenschappelijk geanalyseerd inzicht, het ware inzicht in voornoemde bedoeling. Hebben we het Zijn gerealiseerd dan is het niet langer nodig voor het leven ons te confronteren en wordt onze individuele werkelijkheid harmonieus oftewel dan hebben we de ideale wereld, de hemel op aarde, Utopia, het Paradijs gerealiseerd.

Zijnsontwikkeling bestaat derhalve uit het toelaten van gevoelens die het leven zelf via confrontatie aanreikt, uit het negeren van de wil van het ego die dat toelaten wil voorkomen, uit het toelaten van de droomachtige inzicht gevende ervaringen tijdens dat toelaten en uit het toelaten van het Licht en de Wil van het Ware Zelf.

Op grond hiervan is zijnsontwikkeling de enige weg naar het Zijn.

Hebben we het Zijn gerealiseerd dan is het niet langer nodig voor het leven ons te confronteren en wordt onze individuele werkelijkheid harmonieus oftewel dan hebben we ons diepste ideaal, de ideale wereld, de hemel op aarde, Utopia, het Paradijs gerealiseerd.

7. Tot op heden hebben we het Zijn niet gerealiseerd. De reden daarvan is dat ons ego, onze gevangenschap van de materie, foutief veronderstelt dat het Zijn materie oftewel een vorm is en aldus de realisatie ervan in de vorm zoekt. Op grond van die veronderstelling veronderstellen we tevens dat het Zijn maakbaar is en hebben we dit maakbaarheidsidee als grondslag van ontwikkeling en probleemoplossing aangenomen en al onze instituties erop gebaseerd. Dat is de reden waarom de oplossing van problemen uitsluitend in technologie en via onder andere het toepassen van normen en waarden in zijns- en gedragsverandering wordt gezocht.

Op grond hiervan is het noodzakelijk het maakbaarheidsidee als zijnde onze tot op heden gehanteerde grondslag van ontwikkeling en probleemoplossing te vervangen voor zijnsontwikkeling.

8. Het ego oftewel het niet-Zijn kan echter niet voortbestaan. De reden daarvan is dat het ego als gevolg van de gevangenschap van de materie c.q. de dualiteit ons in een alleen maar te verliezen oftewel zelfdestructief gevecht houdt met onszelf, met onze gevoelens, die eens de climax daarvan bereikt.
9. In deze tijd wordt die climax bereikt in de vorm van de bedreiging van ons voortbestaan door de opwarming van de aarde en alle huidige en toekomstige daaruit voortkomende ogenschijnlijk minder existentiële crises. Dit betekent dat het realiseren van het Zijn noodzakelijker is dan ooit.
10. Zoals gezegd, is het leven zelf op niets anders uit dan het realiseren van het Zijn. Om te voorkomen dat wij onszelf uitroeien heeft het daarom een tijdgeest, een ontwikkeling van de samenleving, gecreëerd die bestaat uit de mogelijkheid een kwantumsprong in onze evolutionaire ontwikkeling te maken die kan worden aangeduid als de kwantumsprong van ego naar Zijn (zie [weblog](#) en [website](#)). De essentie van deze sprong is de teloorgang van het ego-eigen maakbaarheidsidee als gevolg van de weerlegging ervan door de wetenschap (niets is zeker en alles hangt met alles ogenblikkelijk samen) en als gevolg van de non-acceptatie ervan door de samenleving. De mensen willen immers zichzelf zijn en zijn via het centraal stellen van de mens en via de nieuwe spiritualiteit die God in de mens zoekt op zoek naar hun Zijn (wie ze echt zijn).
11. Het probleem is echter dat zijnsontwikkeling het grootste taboe van de mens en bijgevolg van alle instituties is en dus ontbreekt in de samenleving. Reden waarom NLbe pleit voor de opzet van een door de overheid geïnitieerd instituut (zie [brief](#) aan de ministerraad die ook aan de Tweede Kamer is gestuurd). De taak van dit instituut is het informeren van de samenleving over de inhoud, de ontwikkeling en het belang van het Zijn en haar te helpen bij het toepassen ervan.